

V R T E C.

Časopis s podobami za slovensko mladino s prilogo „Angelček“.

Štev. 7.

V Ljubljani, dne 1. julija 1916.

Leto 46.

Sin v vojski.

Dalj neizmerna je najini poti ločila.
Kje si, moj sin?
Ali še čutiš gorko mojo besedo,
blagoslov materin?

„Mamica, upajte, sladko bo svidenje enkrat...“
del si v slovo.
Ah, zdaj čutim, tak grenka, grenka je misel:
kdaj to svidenje bo?

Uro za uro v kraje neznane, moj sinko,
misli mi letajo,
iščejo tebe tam v dalji, z molitvijo vročo
dušo tvojo prepletajo — — —

Jože Plot.

Na potu — — —

Ko sem taval sred poljan,
je utonil beli dan.
Crna noč me je objela,
nisem vedel kdaj, kako.

Rad nocoj bi dalje šel. —
Oj, ta noč! — Bi kam zašel! —
Tu ostanem in počakam,
da zapoje v jutru zvon!

Pa bo v jutru zvon zapel,
jaz pa dalje šel vesel,
solnce me bo pa vodilo,
da ne zajdem v črno noč...

Vid Vidov.